

Upotreba dijalekata u sinkroniziranim crtanim filmovima

Katinić, Ena

Undergraduate thesis / Završni rad

2019

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **Josip Juraj Strossmayer University of Osijek, Faculty of Humanities and Social Sciences / Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, Filozofski fakultet**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:142:972247>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2025-01-26**

Repository / Repozitorij:

[FFOS-repository - Repository of the Faculty of Humanities and Social Sciences Osijek](#)

Sveučilište J.J. Strossmayera u Osijeku

Filozofski fakultet Osijek

Studij hrvatskog jezika i književnosti i mađarskog jezika i književnosti

Ena Katinić

Upotreba dijalekata u sinkroniziranim crtanim filmovima

Završni rad

Mentor: doc. dr. sc. Ana Mikić Čolić

Osijek, 2019.

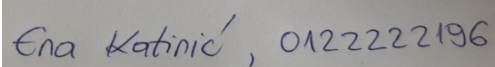
Sveučilište J.J. Strossmayera u Osijeku
Filozofski fakultet Osijek
Odsjek za hrvatski jezik i književnost
Studij hrvatskog jezika i književnosti i mađarskog jezika i književnosti

Ena Katinić
Upotreba dijalekata u sinkroniziranim crtanim filmovima
Završni rad
Humanističke znanosti, filologija, kroatistika
Mentorica: doc. dr. sc. Ana Mikić Čolić

Osijek, 2019.

IZJAVA

Izjavljujem s punom materijalnom i moralnom odgovornošću da sam ovaj rad samostalno napravila te da u njemu nema kopiranih ili prepisanih dijelova teksta tuđih radova, a da nisu označeni kao citati s napisanim izvorom odakle su preneseni. Svojim vlastoručnim potpisom potvrđujem da sam suglasna da Filozofski fakultet Osijek trajno pohrani i javno objavi ovaj moj rad u internetskoj bazi završnih i diplomskih radova knjižnice Filozofskog fakulteta Osijek, knjižnice Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku i Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu.

Ena Katinic', 0122222196

U Osijeku 13. rujna 2019.

Sažetak

Hrvatski jezik ima tri narječja koja imaju svoje dijalekte, a oni svoje govore. Osnovica je hrvatskog standardnog jezika štokavsko narječje. Kajkavsko i čakavsko narječje, odnosno njihovi dijalekti česti su u sinkronizaciji stranih crtanih filmova. U ovome radu na temelju primjera iz dugometražnog crtanoog filma *Princeza i žabac* i četiri epizode crtanoog filma *SpužvaBob Skockani* dokazat će se znatna upotreba dijalekata te vidjeti koji su više, a koji manje zastupljeni u karakteriziranju likova i zašto. Reći će se nešto i o odnosu standarda i dijalekata. Na kraju rada uslijedit će zaključak i popis korištene literature i izvora.

Ključne riječi: dijalekti, sinkronizacija, crtani filmovi

Sadržaj

1. Uvod	1
2. Obilježja hrvatskih narječja.....	2
2. 1. Štokavsko narječje	2
2. 2. Čakavsko narječje.....	3
2. 3. Kajkavsko narječje	3
3. Odnos standarda i dijalekta	5
4. Primjeri upotrebe dijalekata iz odabranih predložaka.....	6
4.1. Primjeri upotrebe dijalekata u crtanom filmu <i>Princeza i žabac</i>	6
4.1.1. Primjeri čakavskoga narječja u crtanom filmu <i>Princeza i žabac</i>	6
4.1.2. Primjeri kajkavskog narječja u crtanom filmu <i>Princeza i žabac</i>	7
4.2. Primjeri upotrebe dijalekata u crtanom filmu <i>SpužvaBob Skockani</i>	8
4.2.1. Primjeri čakavskih dijalekata u crtanom filmu <i>SpužvaBob Skockani</i>	8
4.2.2. Primjeri kajkavskih dijalekata u crtanom filmu <i>SpužvaBob Skockani</i>	9
5. Zastupljenost pojedinih dijalekata u sinkroniziranim crtanim filmovima	11
6. Zaključak	12
7. Literatura	13

1. Uvod

U ovom će se radu govoriti o upotrebi dijalekata u sinkroniziranim crtanim filmovima. Najprije će se reći nešto o svakom od triju narječja hrvatskoga jezika, zatim o odnosu standarda i dijalekta. Nakon toga analizirat će se primjeri dijalekata iz odabranih crtanih filmova na način da će se podijeliti po narječjima kojima pripadaju i svaki će se primjer objasniti kako bi se vidjelo na temelju kojih je svojih obilježja svrstan u određene dijalekte. Nakon toga slijedi poglavlje o zastupljenosti pojedinih dijalekata u sinkroniziranim crtanim filmovima da bi se zaključilo koji su od njih i zbog čega najzastupljeniji, koji su malo manje zastupljeni, a kojih uopće nema u sinkronizacijama crtanih filmova. Na kraju slijedi zaključak i popis literature.

2. Obilježja hrvatskih narječja

U hrvatskome jeziku postoje tri narječja: štokavsko, čakavsko i kajkavsko, a njihovi nazivi potječu od upitno-odnosnih zamjenica *što*, *ča* i *kaj*. U sljedećim će se poglavljima govoriti o glavnim obilježjima pojedinih narječja uz njihovu klasifikaciju na dijalekte.

2. 1. Štokavsko narječje

U dijalektima štokavskog narječja uočava se da glas *l* na kraju sloga prelazi u *o* (npr. *selce* – *seoce*), stari skup *čr* dao je *cr* (*crven*), a prijedlog *v* zamijenjen je *su* (Babić, Težak, 2009: 18). Na morfološkoj razini javlja se gubljenje dvojine, gubljenje imperfekta, izjednačavanje supina i infinitiva, izjednačavanje dativa, lokativa, instrumentala množine imenica te različiti oblici u 3. l. mn., primjerice *nosidu*, *igradu*, *igru* itd. (Lisac, 2003: 26). Osobitosti na sintaktičkoj razini razvidne su u miješanju akuzativa i lokativa u korist akuzativa, u uporabi historijskog futura i historijskog infinitiva, kao i u neuobičajenom položaju enklitika (npr. *mi kaže*) (Lisac, 2003: 27). Kada je riječ o leksiku, dijalekti štokavskoga narječja sadrže brojne turcizme (npr. *avlija*, *ćuprija*, *peškir*, *sokak* itd.) (Babić, Težak, 2009: 18). Također, Lisac (2003: 28) navodi da „u zapadnim štokavskim govorima ponegdje nalazimo riječi vrlo obične u čakavaca, često i u kajkavaca i u slovenskom jeziku“ za što donosi primjere leksema *česan*, *draga*– „dolina“, *klobuk*– „šešir“, *krosna*– „razboj“, *mozoj*– „čir“, *muka*– „brašno“, *postol*, *tat*, *tust*, *ufati se*.

Klasificiranje štokavskog narječja na dijalekte provodi se prema trima kriterijima: stupanj razvoja akcentuacije, refleksi jata (ikavski, jekavski ili ekavski) te šćakavizam ili štakavizam. Po kriteriju refleksa jata postoje tri ijekavska dijalekta: istočnohercegovačko-krajiški, istočnobosanski i zetsko-južnosandžački, zatim dva ekavska dijalekta: šumadijsko-vojvođanski i kosovsko-resavski te jedan ikavski dijalekt – zapadni dijalekt. Od navedenih su dijalekata istočnohercegovački-krajiški, šumadijsko-vojvođanski i zapadni novoštokavski, a ostali su nenovoštokavski. Što se tiče suglasničkog kriterija, istočnohercegovačko-krajiški, šumadijsko-vojvođanski, kosovsko-resavski i zetsko-južnosandžački dijalekti su štakavski, slavonski i istočnobosanski su šćakavski, a zapadni je i jedno i drugo (Lisac, 2003: 29).

2. 2. Čakavsko narječje

Obilježja su čakavskoga narječja da se suglasničke skupine neredovito izostavljaju, karakteristični su adrijatizmi (*-m > -n; -l > -j*) u jezičnoj uporabi, kao i promjena *ž* u *r* (*morem, moreš*). Česti su okrnjeni infinitivi te izostaju aorist i imperfekt (Lisac, 2009: 17). Lisac navodi da je „osobito važan poseban oblik pomoćnog glagola u kondicionalu (*bin, biš, bi, bimo, bite, bi*) jer on u drugih Slavena ne dolazi“ (Lisac, 2009: 27). Govoreći o sintaksi čakavskog narječja, red je riječi u rečenici uglavnom slobodan, pri čemu su česte elipse, česta je uporaba jednine umjesto množine, kao i konstrukcije *za* + infinitiv te su česti primjeri miješanja lokativa i instrumentala s akuzativom u mjesnom značenju (npr. *živi u Split*) (Lisac, 2009: 28). O leksiku čakavskog narječja Lisac (2009: 28) govori sljedeće: „stoljećima je primalo romanske utjecaje, ali je i sačuvalo znatan broj starih slavenskih leksema“. Primjeri talijanizama su *bićerin, kantat, kantun, ponistra, portun, skužat, šporko*, dok su primjeri starijega sloja leksika *čret, les, daž, otrok, valje* (Babić, Težak, 2009: 23).

Podjela čakavskog narječja na dijalekte moguća je prema trima kriterijima: praslavenski jat, prozodija te šćakavizam ili štakavizam. Čine ga buzetski dijalekt, jugozapadni istarski dijalekt, sjevernočakavski dijalekt, srednjočakavski dijalekt, južnočakavski dijalekt te lastovska oaza, a u znanosti se spominje i podjela čakavštine na sjeverozapadnu, središnju i jugoistočnu (Lisac, 2009: 30).

2. 3. Kajkavsko narječje

Kajkavsko narječje obuhvaća prostor zapadne Podravine, Međimurja, Hrvatskog zagorja, Prigorja, Posavine (sisачko, sunjsko i lonjsko područje), Turopolje, Pokuplje, Gorski kotar te dio sjeverne Istre (Babić, Težak, 2009: 25–27). Što se tiče fonologije kajkavskog narječja glavna su obilježja zatvoreniji ili otvoreniji izgovor samoglasnika nego u standardu, ekavski odraz jata. Suglasnički se skup *čr* ne zamjenjuje *scr* (*črn, črv*), nema razlike između *č* i *ć*, *dž* i *đ*, već postoji samo jedan glas koji je po izgovoru između *č* i *ć*, odnosno *dž* i *đ*. *L* na kraju sloga ne prelazi u *o* (*bil, kopal*), ne provodi se sibilizacija (*junaki, vragi*), događa se depalatalizacija *lj* i *nj* (*zemla, kojn*), zvučni se suglasnici na kraju riječi izgovaraju kao bezvučni (*vrak < vrag*). U morfologiji je kajkavskog narječja sačuvana stara sklonidba prema kojoj u genitivu množine nema nastavka ili su to *-ov (-of)*, *-ev (-ef)* ili neki drugi; vokativ ne postoji, u njegovoj je službi nominativ; dativ, genitiv i lokativ množine nisu izjednačeni kao u standardu (*D ljudem, L ljudih, I ljudmi*), a česta je upotreba određenog umjesto neodređenog

oblika pridjeva (*On je tak dobri.*). U kajkavskom narječju ne postoje futur prvi, aorist, imperfekt ni glagolski prilog prošli, ali razlikuju se infinitiv i supin. Što se tiče leksika, česte su umanjnice i odmilice (*lonček, hižica*), a posuđenica je najviše iz njemačkog (*cajt – vrijeme*) i mađarskog jezika (*betežen – bolestan*).

U sintaksi kajkavskog narječja mjesto klitika nije toliko strogo određeno kao u štokavskom i čakavskom narječju, tako da zamjeničke i glagolske klitike mogu biti i enklitike i proklitike. Što se tiče poretka oblika u rečenici, infinitiv je najčešće na posljednjem mjestu i iza imenice ili zamjenice na koju se odnosi, glagolski pridjev radni također je najčešće iza imenice na koju se odnosi, ali može stajati i ispred (Lončarić, 1996: 116–117). Padeži cilja razlikuju se od padeža mjesta, a instrumental sredstva, kao i onaj koji označava društvo dolazi s prijedlogom *z* (*popelali smo se z avtom*). Neupravni se govor uz glavnu rečenicu veže veznikom *da* (2009: 131). Dijalekti su kajkavskog narječja zagorsko-međimurski dijalekt, križevačko-podravski dijalekt, turopoljsko-posavski dijalekt, prigorski dijalekt, goranski dijalekt i donjosutlanski dijalekt.

3. Odnos standarda i dijalekta

Od tri hrvatska narječja – štokavskog, kajkavskog i čakavskog – za osnovicu standardnog hrvatskog jezika izabrano je štokavsko narječje. Hrvatski su vukovci štokavski „jezik“ smatrali najboljim izvorom za uzimanje svih elemenata potrebnih za književni jezik. Dalibor Brozović standardni jezik definira kao „autonoman vid jezika, uvijek normiran i funkcionalno polivalentan“ (prema Mićanović, 2006: 84). To da je standardni jezik autonoman znači da ne ovisi o svojoj dijalektnoj osnovici te da nitko nije govornik standardnoga jezika svojim podrijetlom, nego se standardni jezik uči. Osnovica standardnog hrvatskog jezika nije cijelo štokavsko narječje, već njegovi novoštokavski dijalekti, preuzeo je njihovu fonologiju, morfologiju i leksik. Standardni jezik kao takav ne postoji bez vrijednosnog sustava. „Dakle, oznaka hrvatski jezik, ne samo u značenju jezika kao sustava, vezuje se uz štokavski zahvaljujući tomu što postoji standardni jezik čija je podloga štokavska.“ (Mićanović, 2006: 87–89).

4. Primjeri upotrebe dijalekata iz odabranih predložaka

U ovome će se poglavlju navesti rečenice iz crtanih filmova koje su na dijalektu. Budući da su u odabranim crtanim filmovima prisutni dijalekti kajkavskog i čakavskog narječja, primjeri će biti podijeljeni u dvije skupine, a analizom svakoga od njih potvrdit će se pripadnost narječju/dijalektu u čiju su skupinu prethodno svrstani.

4.1. Primjeri upotrebe dijalekata u crtanom filmu *Princeza i žabac*

4.1.1. Primjeri čakavskoga narječja u crtanom filmu *Princeza i žabac*

Jedini je predstavnik čakavskog narječja u ovom crtanom filmu krokodil Louis.

a) *A di si dosad bija?*

U riječi *di* prisutni su ikavski odraz *jata* i redukcija prvog suglasnika u suglasničkom skupu (*gdje > dje > di*). Oba se navedena obilježja vežu se za južnočakavski dijalekt. Za razliku od standardnog oblika muškog roda jednine glagolskog pridjeva radnog *bio*, u čakavskim dijalektima završno *o* prelazi u *a* (*bia*), a između završnog *-a* i drugog vokala (*i*) pojavljuje se sekundarno *j* (*bija*).

b) *Stari Louis bi da sve na svitu!*

U ovome je primjeru oblik glagolskog pridjeva radnog *dao* skraćen i glasi *da*, a u imenici *svitu* prisutan je ikavski odraz *jata* karakterističan za južnočakavski dijalekt.

c) *Jeste našli šta za pojist?*

U ovome je primjeru prisutan ikavski odraz *jata* te je između dvaju samoglasnika umetnuto sekundarno *j* (*poist > pojist*).

d) *Aaaa, čičak me sredija!*

U ovome primjeru glagolski pridjev radni umjesto na *-o* završava na *-a* te je između završnog *-a* te vokala (*i*) umetnuto sekundarno *j*.

e) *Fala lipo, mali.*

U riječi *lipo* prisutan je ikavski odraz *jata*.

4.1.2. Primjeri kajkavskog narječja u crtanom filmu *Princeza i žabac*

Predstavnik je kajkavskog narječja vesela i pozitivna krijesnica Raymond koja krokodilu Louisu i žabama pomaže da stignu na željeno odredište.

a) Sve **bu** dobro, **beba!**

U kajkavskim dijalektima postoji samo jedan oblik futura i tvori se od svršenog prezenta pomoćnog glagola *biti* i glagolskog pridjeva radnog. Također, vokativ kao poseban padež nestaje te se u njegovoj službi pojavljuje nominativ pa tako vokativ imenice *beba* nije *bebo*, nego je jednak kao nominativ.

b) **Fakat** ste se fino skleпали.

U ovome je primjeru upotrijebljen žargonizam *fakat* – „stvarno, istina, ozbiljno, zaista“ (Sabljak, 2013: 130) koji je vrlo čest u kajkavskim govorima, a pogotovo u urbanom zagrebačkom govoru.

c) Pa koji vam je to papak **rekel** da idete u tom smjeru?

U kajkavskih dijalekata *l* na kraju sloga ne prelazi u *o* pa tako muški rod jednine glagolskog pridjeva radnog glagola reći ne glasi *rekao*, već *rekel*.

d) Moja familija i ja **bumopomogli**.

U kajkavskim se dijalektima futur tvori od svršenog prezenta pomoćnog glagola *biti* i glagolskog pridjeva radnog.

e) A srce mi veli – kad-tad **budemo** nas dvoje skupa.

U ovome je primjeru futur je izrečen svršenim prezentom pomoćnog glagola *biti* jer kajkavski dijalekti poznaju samo jedan futur.

f) Mali Louis **bu** napokon **sviral** s legendama!

g) Tu **nekaj** ne valja, dušo.

Za kajkavske je dijalekte karakteristična upitno-odnosna zamjenica *kaj*, a u ovom je primjeru prisutan neodređeni oblik te zamjenice.

h) To iz nje govori strgano srce, o tom **se dela**.

U kajkavskim je dijalektima uz standardni oblik glagola koji znači „činiti nešto“ – *raditi*, prisutan i oblik *delati*.

4.2. Primjeri upotrebe dijalekata u crtanom filmu *SpužvaBob Skockani*

U crtanom filmu *SpužvaBob Skockani* predstavnici čakavskih dijalekata su rak, gospodin Klještić i vjeverica Luna, a predstavnik je kajkavskih dijalekata SpužvaBob Skockani.

4.2.1. Primjeri čakavskih dijalekata u crtanom filmu *SpužvaBob Skockani*

a) *Ovo je bilo najbolje burger-prženje koje san ikad vidija, gospodine Skockani! Dobro nan doša!*

U ovome primjeru u dvije je riječi krajnje *m* zamijenjeno glasom *n* (*sam* > *san* i *nam* > *nan*). Glagolski pridjev radni u muškome rodu jednine završava na *-a* te je između tog krajnjeg samoglasnika i onoga ispred njega umetnut glas *j* (*vidio* > *vidia* > *vidija*).

b) *Ajme ćaća, opet me sramotiš!*

U ovome primjeru imenica *ćaća* pripada leksiku čakavskih dijalekata, a označava oca, odnosno tatu.

c) *Ludilo tulum, a?*

U ovome primjeru riječ *ludilo* s umekšanim izgovorom glasa *l* obilježje je čakavskih dijalekata, a označava nešto jako dobro, pozitivno.

e) *Ovo ovidi je razlog šta san se 'vako snerva.*

U ovome primjeru prisutan je ikavski odraz jata (*ovdi*), zamjena krajnjeg *m* glasom *n* (*sam*>*san*)

f) *Od svih onih kostima ča san ih vidija, niti jedan me nije ovako uvidija!*

U ovome primjeru prisutna je upitno-odnosna zamjenica *ča*, zamjena krajnjeg *m* glasom *n* (*sam* > *san*) te prijelaz završnog *-o* u *-a* u glagolskom pridjevu radnom i umetanje sekundarnog *j* između *a* i *i* (*vidija*, *uvidija*).

g) *Daj da ti barba reče šta je strašno!*

U ovome primjeru prisutna je imenica *barba* koja je u *Rječniku hrvatskog žargona* objašnjena kao „tetak, ujak, stric“ (Sabljak, 2013: 56), a često se čuje u čakavskim govorima.

h) *Dobro da nisi završijana buzaru!*

U ovome primjeru prisutan je prijelaz završnog *-o* u *-a* u glagolskom pridjevu radnom te umetanje sekundarnog *j* između *a* i *i* (*završija*) te izraz *na buzaru* – „(reg. Hrvatsko primorje) način pripremanja plodova mora (...)“ (Sabljak, 2013: 79) karakterističan za čakavsko područje i govore.

i) *Cili si mi super, Spužvasti.*

U ovome primjeru prisutan je ikavski odraz *jata* u pridjevu *cili*.

j) *Oli si poludija, pa zrak mi triba!*

U ovome primjeru u glagolskog je pridjeva radnog zamijenjeno krajnje *-o* sa *-a* te je između *a* i *i* umetnuto sekundarno *j*, a u glagolu *triba* prisutan je ikavski odraz *jata*.

4.2.2. Primjeri kajkavskih dijalekata u crtanom filmu *SpužvaBob Skockani*

a) *Danas je veliki dan, Slafko!*

U ovome primjeru *v* je prešlo u *f* (*Slavko* > *Slafko*) što je jedno od obilježja kajkavskih dijalekata.

b) *Ful sam spreman!*

U ovome primjeru upotrijebljen je žargonizam *ful* – „potpuno, skroz; apsolutno, sasvim“ (Sabljak, 2013: 147), koji je, isto kao i *fakat* vrlo čest u kajkavskim govorima.

c) *U ovom dućkasu ću naći kuhaču.*

U ovome primjeru upotrijebljena je umanjenica *dućkas*, a umanjenice su, kako je već spomenuto, česte u leksiku kajkavskih dijalekata.

d) *Znam, nazvat ću Kalamarka, on bu znalkaj da radim.*

U ovome primjeru upotrijebljen je futur drugi i upitno-odnosna zamjenica *kaj*, a oboje su obilježja kajkavskih dijalekata.

g) *To je Patrik, uplašil ga bum!*

U ovome primjeru vidljivo je da zamjeničke i glagolske klitike u kajkavskim dijalektima mogu biti i enklitike i proklitike pa tako umjesto *uplašil bum ga* SpužvaBob kaže *uplašil ga bum*.

i) *Luna, ovdje nekaj zbilja ne štima.*

U ovome je primjeru prisutan neodređeni oblik upitno-odnosne zamjenice *kaj*.

5. Zastupljenost pojedinih dijalekata u sinkroniziranim crtanim filmovima

U svojoj knjizi *Kako bi trebali govoriti hrvatski magarci?* Ivo Žanić(2009: 19) kaže da se „sinkronizacija može nazvati i industrijom jezika, ili jezikā, u smislu da masovno distribuira različita jezična dobra: standardni jezik, lokalne i (sub)regionalne varijetete, različite dobne, subkulturne i profesionalne žargone i slengove.“. Nadalje, navodi da se iz identitetskih i ideološko-političkih razloga jezično heterogeni izvornik homogenizira, no moguće je i da sinkronizirana verzija bude jezično raznolikija od izvornika. Na temelju analize primjera iz odabranih crtanih filmova koja je predstavljena u prethodnome poglavlju vidi se velika zastupljenost kajkavskih i čakavskih dijalekata. Takvo je stanje uglavnom u svim hrvatskim sinkronizacijama crtanih filmova. Ivo Žanić kao primjer štokavskog navodi primjer *Potrage za Nemom* (2009: 44). Odabir dijalekta ovisi o ambijentu, odnosno mjestu radnje crtanog filma. Postoje dva para tipskih ambijenata, a to su: urbano – ruralno, kontinentalno (unutrašnjost) – primorsko (obala) te potkategorija unutrašnjosti: planinsko – nizinsko. „Prijenosopćih fizičkih ambijenata u kulturu primateljicu mora slijediti takav temeljni raspored, te mu pronaći geografsku ekvivalenciju s pripadnim jezičnim identitetom.“ (Žanić, 2009: 54). Ako se radnja odvija u moru, jedini logičan odabir sinkronizacije bit će neki čakavski dijalekt, a to je, pokazalo se, najčešće južnočakavski dijalekt, točnije govor splitskog područja. Ako je radnja, pak, smještena u urbanu sredinu, najčešće je to Zagreb sa svojim urbanim kajkavskim govorom. Urbanu bi sredinu bez problema mogli predstavljati Rijeka ili Osijek, ali nitko se još nije odlučio provesti tu ideju. Jedan od odgovora na pitanje zašto u sinkronizacijama nema slavonskog dijalekta ili istarskog dijalekta jest taj da je, kada je u pitanju morski krajolik, mjesto zauzeo Split i splitski govor.

U slučaju *SpužveBoba Skockanog*, radnja se odvija pod morem i svi likovi osim njega i morske zvijezde Patrika govore južnočakavskim dijalektom; Patrik govori standardom, a SpužvaBob kajkavskim dijalektom. U crtanom filmu *Princeza i žabac*, radnja nije vezana za more, odvija se na američkom jugu, u New Orleansu i okolici, a u sinkronizaciji su prisutni i kajkavski i čakavski dijalekti.

6. Zaključak

Na kraju ovoga rada može se zaključiti da su u sinkronizacijama crtanih filmova najprisutniji čakavski dijalekti i kajkavski dijalekti. Štokavskih dijalekata nema u sinkronizacijama jer je ono, odnosno samo njegovi novoštokavski dijalekti, osnovica standardnoga jezika pa ih se nepravedno zapostavlja kada su sinkronizacije u pitanju. Svi su dijalekti jezično bogatstvo i treba ih se čuti.

7. Literatura

1. Babić, Stjepan; Težak, Stjepko 2009. *Gramatika hrvatskoga jezika*, Školska knjiga, Zagreb.
2. Lisac, Josip 2003. *Hrvatska dijalektologija 1: Hrvatski dijalekti i govori štokavskog narječja i hrvatski govori torlačkog narječja*, Golden marketing – Tehnička knjiga, Zagreb.
3. Lisac, Josip 2009. *Hrvatska dijalektologija 2: Čakavsko narječje*, Golden marketing – Tehnička knjiga, Zagreb.
4. Lončarić, Mijo 1996. *Kajkavsko narječje*, Školska knjiga, Zagreb.
5. Mićanović, Krešimir 2006. *Hrvatski s naglaskom*, Disput, Zagreb.
5. Sabljak, Tomislav 2013. *Rječnik hrvatskog žargona*, Profil, Zagreb.
6. Žanić, Ivo 2009. *Kako bi trebali govoriti hrvatski magarci? O sociolingvistici animiranih filmova*, Algoritam, Zagreb.

Izvori

1. Princeza i žabac <http://zevalo.net/crtani-filmovi/dugometrazni-sinhronizovani-crtani-filmovi/princeza-i-zabac/>
2. Spužva Bob Skockani <http://www.gizdic.com/crtanifilmovi/spuzvabob/index.htm>